

11 יוני 2005

סיפור קטן על התנדבות

תשמעו סיפור קצר על התנדבות:

בכל יום שני בשבוע, בשעות הצוהריים, עוזב יוסי הומל, יו"ר אגודת התעופה לשעבר ומנהל טייסת 10 הקודם, את משרדו המרווח במפעל הגדול שבבעלותו ובניהולו הנמצא באזור התעשייה ציפורית שבצפון, אורז את המחשב הנייד ומצרף אליו טיסן גדול ממדים, ויוצא לקיבוץ קטן בגליל התחתון, מרחק של כ- 45 דקות נסיעה.

בקיבוץ, בחדר הנמצא במוסד החינוכי שבמקום המהווה את עיקר עיסוקם של חבריו, כבר מחכים ליוסי בקוצר רוח שלשה נערים יוצאי אתיופיה ונערה אחת יוצאת חבר העמים.

אל יהא הדבר קל בעיניכם: זה היום זוהי השעה לפגישה השבועית עם יוסי הטייס שבה לומדים נערים אלה על עולם שהיה עד לפני שבועות מעטים רחוק שנות אור מהם: עולם התעופה והטייס.

יוסי, המבוגר בכמה שנים טובות מהוריהם של נערים אלה, עושה את המובן מאליו עבורו, אולם היוצא דופן והמיוחד לפי כל קנה מידה שהוא: היום, כמתנדב מן השורה של טייסת 10, יבלה בחדר קטן עם ארבעת הנערים את השעות הקרובות ויספר להם על העולם המופלא של התעופה.

לכל אחד משלושת הנערים והנערה היושבים מרותקים ונפעמים, סיפור אישי ומשפחתי שיצמר גם את הקשוחים ביותר שבינינו. אבל בשעות האלה, כשיוסי אתם, מסביר ומספר, בסבלנות ובמסירות, וכמו שאפשר לראות בברק שבעיניו גם באהבה רבה, זוהי שעה נפלאה של שהות בעולם אחר: כשהם שומעים ורואים איך מתנהלת הקפה בשדה תעופה ומה עושה הטייס לפני ואחרי ההמראה, וזאת לאחר שכבר חוו טיסה עם יוסי במטוס קל בפעם הראשונה בחייהם, הסיפור האישי שלהם מונח בצד. לא נישכח כמובן, כי אלה החיים שלהם וזה מה שהביא אותם לכאן.

וכמתבונן מהצד אני יכול להעיד, שהכרת התודה והסיפוק הוא של שני הצדדים...

ואח"כ אורז יוסי את המחשב והטיסן, נכנס למכוניתו וחוזר למפעל על מאות עובדיו וכבר בפרידה ברור: כולם, גם הנערים וגם יוסי מחכים לפעם הבאה בעוד שבוע...

הסיפור הזה הוא אחד מרבים. יש עוד כמוהו על אנשים טובים בטייסת 10, העושים במלאכת ההתנדבות בצנעה וללא פרסום, תורמים מעצמם לאותם נערים שהחיים לא האירו להם פנים וחווים חוויה אישית מיוחדת במינה.

אז זהו, רק רציתי שתדעו...

אשר נחמיאס
מנהל טייסת 10